

(Klein) Jøie til, under første Behandling med megen Sandhed og Styrke at sigte den nærværende Tingenes Tilstand for noget ligefrem Falsk og Støbende, forsaavidt vel tilshneladende de to Assessorer begge ere virksomme og begge bære Ansvar, men det dog, naar man seer nærmere efter, kun er den ette, der har Noget at bethede, medens den anden ikkun giver sit Navn dertil. Dette er Noget, som vistnok i flere Henseender maa siges at være uheldigt; navnlig naar der er Tale om Decisioners Afvigelse, idet disse vel fremtræde som Resultatet af begge de paagjældende Assessorers Overveelse, men det gjerne kan have været Tilfældet, at den ene Assessor har havt en ganske anden Mening end den anden, uden dog at kunne gjøre den gjældende; fordi han var den yngre, vidste han det forud, at der ikke kunde tillægges hans afvigende Mening nogen Betydning, hvorimod det maatte blive det, den første havde voteret for, der kom til at foreligge som Skiftecommissiøns Decision. Med Hensyn til disse Punkter er der nu ved Regjeringens Lovudkast, saavidt jeg formaaer at skjønne, opnaaet Væsentligt. Jeg kan ikke troe, at det ærede Mindretal har Ret, naar han i sin Betænkning paastaar, at disse Forandringer ikke egentlig have Noget at bethede, og at den Reform, der efter Regjeringens Udcast vil indtræde, er uden Værd.

Jeg skal nu kortelig tillade mig at berøre de Betragtninger, som Mindretallet i saa Henseende har gjort gjældende. Det er saaledes fremsat som en Erindring imod Fleertallet, at det, ved at slutte sig til Regjeringens Forslag, har ladet Forbindelsen mellem Skiftecommissiønen og Hof- og Stadsretten i alt Væsentligt beståe som hidtil. Naar nu de Anker, som denne Forbindelse fremkaldte, maae siges i det Væsentlige at være afhjulpne, saa troer jeg ikke, der er Jøie til at besvære sig over Forbindelsen i og for sig. Man kan lægge større eller mindre Vægt paa de ene Forbindelse, derom kunne ganske vist Meningerne være meget forskjellige, man kan vurdere høit eller lavt den gjensidige Paavirkning — efter min Overbeviisning er den til stor Fordeel — der finder Sted derved, at Medlemmerne af den dømmende Ret gaar ind

i Skiftecommissiønen og efterat være blevne berigede der med mangehaande Erfaringer vende tilbage til den dømmende Ret, og at Skiftecommissiønen ved Assessorer fra den dømmende Ret tilføres friske Kræfter, der ere nøie bekendte med Lovgivningen. Man kan, som sagt, vurdere det høit eller lavt, men jeg synes dog ikke, at den blotte Forbindelse i og for sig kan siges at være et Onde eller Noget, der kan give skjellig Grund til Klage. — Det er dernæst fremhævet af det ærede Mindretal som en Indvending imod Fleertallet, at man ikke har søgt at gennemføre Ordene i Grundlovens § 76 med Hensyn til Retspleiens Afvikelse fra Forvaltningen. Jeg troer, som jeg i et ethvert Fald senere skal komme tilbage paa, at her ingen Veilighed er til en Gjennemførelse af Grundlovens § 76, og hvis jeg i saa Henseende har Ret, vil der heller ikke kunne reises Bebreidelse for, at Veiligheden ikke er benyttet. — Endelig har Mindretallet fremhævet, at Regjeringens Forslag ikke opfylder Retfærdighedens Krav ved Afgjørelsen af Skiftedisputerne, da det formenes, at idetmindste 5 Medlemmer skulde deeltage i Afgjørelsen, hvorimod et Antal af 3 Medlemmer ikke kan ansees for nok. Jeg har allerede tidligere havt Veilighed til at høre mig om denne Opfattelse, som desværre er meget gængs her i Landet, at man absolut maa have disse mange Voterende, for at faae en betryggende Afgjørelse, og jeg kan ikke undlade at gentage, at dette er kun en Fordom; jeg troer, at man meget vel kan faae en retfærdig Afgjørelse, uden at der behøves mange Voterende; thi det kommer ikke an paa Tallet, men derimod paa de Mænds Bestaaffenhed, til hvem Hvervet er betroet. Men om man end i saa Henseende maatte være noget sølsom, saa er det dog ingen ringe Forandring fra det hidtilværende; 3 Assessorer istedetfor 2, og det to, saaledes at den ene herved havde en aldeles afgjørende Indflydelse. Tallet 3 maa vistnok ansees for fuldkommen tilstrækkeligt, og jeg skulde slet Intet have imod, at det maa blive det Tal, hvortil man kommer ikke alene i Skiftecommissiønen, men ogsaa i Criminal- og Politiretten og i vore Overretter.

Det ærede Mindretal har i Almindelighed sagt, som jeg antager paa Basis af disse Be-